

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 66.

Z KRAKOWA DNIA 17 SIERPNIA 1828 ROKU W NIEDZIELĘ.

WIADOMOŚCI OD ARMII CZYNNEY ROSSYJSKIEY

Od dnia 1^{go} do dnia 1^{go} Lipca.

Główna kwatera Najjaśniejszego Cesa-
rza i 2giey Armii, zostawała do dnia 1^{go} w
Obozie pod wsią Bułakłyk, w bliskości Szumli;
tego zaś dnia przeszła na wzgórza, na
których zatrzymała się przednia straż 7go
Korpusu po potyczce dnia 1^{go} odbytey.

Roboty ziemne na około twierdzy usku-
teczniały się z wielkim pośpiechem, i codziennie
przybliżały się coraz bardziej do Szumli,
tak dalece, że dziś już są doprowadzone o
sierzach armatni odległości, a to wszystko bez
najmniejszego oporu ze strony Turków, i
bez żadney zgoła przeszkody w postępie tych
robót.

W tej chwili odebrano uwiadomienie od
Jenerała Porucznika Uszakowa, że dnia 8/20
żrana nieprzyaciół w sile przewyższającej
atakował pod Warną prawe skrzydło iego
pozycyi, rozpoczynszy ogień ze wszystkich
dział fortecznych. Turcy utrzymywali go
nieustannie do godziny 4tey po południu; lecz
dzielny odpór Pułkownika Nizowskiego pie-
choty i działania naszej artylleryi, zmusiły
nieprzyaciół do cofnienia się w nieładzie do
twierdzy, po poniesieniu znaczney straty.
Poczem Jenerał-Porucznik Uszakov niechcąc

wystawiać oddziału swiego na niebezpie-
czeństwo, przez znaydowanie się naprzeciwko
nieprzyaciół mającego korzystne położenie,
uznał potrzebę odstąpić do wsi Derwentu,
celem połączenia się z pierwszą brýgadą 10tey
dywizyi piechoty, postępującej pod dowództ-
wem Jenerała Adjutanta Benkendorfa 2go,
dla wzmocnienia oddziału przeznaczonego do
obłężenia twierdzy Warny.

Stosownie do doniesienia Admirala Gre-
ig, eskadra powierzona iego dowództwu z 3cią
brýgadą 7mej dywizyi piechoty, która się
znaydowała przy Anapie, przybyła teraz na
wysokość Mangalii, i ztamąd bierze kieru-
nek ku Warnie.

Dowódca 6go korpusu piechoty Jenerał
piechoty Roth, zbliżył się dnia 1^{go} Lipca do
twierdzy Sylistryi. W odległości 6 wiorst
od niej, napotkała go liczna jazda nieprzy-
acielska około 4000 ludzi, którzy nieustan-
nie zmieniali byli przez świeże wojska z
twierdzy.

Uporczywe bronienie wzgórz i ogrodów
otaczających Sylistryę, odparte walecznością
wojsk naszych, zrzuciło nieprzyaciółowi
znaczną stratę, gdyż na samem miejscu po-
tyczki znaleziono więcej niż 200 trupów.

Bez względu na opierane ie się nieprzy-
tocieli, woyska nasze zbliżyły się tegoż dnia
9/21 do twierdzy i obległy ją. Garnizon Sy-
listryi, iak powszechnie sądzą składa się z
22,000 ludzi, rachując w to i obywateli u-
zbroionych.

Jenerał-Major Żyrow z woyska Doń-
skiego, posłanym będąc dnia 13/25 do Raz-
hrodu, donosi teraz, że po przybyciu do te-
go miasta oddział jego napotkał w niem o-
koło 150 żołnierzy Tureckich, których wy-
parł i zabrał do 40 ludzi w niewolą.

Z Warszawy d. 9 Sierpnia.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych

Żądano . . . . . zł 86 gr. —

Płacono . . . . . — 85 — 15

W Warszawie dnia 8 Sierpnia 1828 roku.

Schaber S. G.

Z Petersburga d. 11 Lipca D. K.

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Radca Stanu Hrabia Łędochowski, De-
putowany Gubernii Podolskiej w Komitecie
dostarczenia żywności woysku czynnemu, zo-
stał mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu.

Rzeczywisty Radca stanu Dunaiew, Gu-
bernator Cywilny w Taganrogu, ma sobie
tymczasowie polecone obowiązki Gubernato-
ra Cywilnego Bessarabii.

Ukazem z dnia 30 Czerwca, Senat Rzą-
dzący ogłosił uznanie Pana Michała de Ri-
bas w charakterze Vicekonsula Neapolitań-
skiego w Odessie, i wezwał właściwe wła-
dze do dawania mu pomocy i opieki w ra-
zie sprawiedliwego z jego strony żądania.

Z Odessy d. 11 Lipca D. K.

(Z Dziennika Odeskiego.)

Dnia wczorajszego odebraliśmy tu wia-
domość od Admirala Greigh, Dowódcy flot-

ty na morzu Czarnem. Dnia 8 Lipca był
on na przeciw Sevastopola, gdzie zostawił
chorych i ranionych, w dniu 9 wypłynął z
całą flotą na zachodnie brzegi morza Czar-
nego.

W tych dniach blisko 40 statków ładu-
wanych żywnością dla woyska odpłynęły do
Kowarny; kilka z nich, które w tym samym
celu były w Kustendzy, już powróciły do
naszego portu.

(Z Pszczoły Północney.)

Dnia 24 Czerwca otrzymano tu urządo-
wą wiadomość o wzięciu Anapy. Dnia 25 w
rocznicę Urodzin Jego Cesarskiej Mości i J.
C. Mości Wielkiej Księżniczki Alexandry Mi-
kołajewney, odprawione były w Cerkwi So-
bornej Odeskiej, w obecności N. Cesarzowej
Jeymości, modły za zdrowie i wiek długi u-
kechanego Monarchy i całego Najjaśnieysze-
go Domu, tudzież składane były dziękczy-
nienia za powodzenie, iakiem uwieńczony
został oręż nasz pod murami nowo zdobytey
twierdzy. Na tem uroczystem nabożeństwie
znaydowali się PP. Jenerał Gubernator No-
worossyyski, Naczelnik miasta Odessy, oraz
wielu Urzędników woyskowych i cywilnych.
Po skończonem nabożeństwie N. Cesarzowa
raczyła przyymować powinszowania osób,
do Dworu wstęp mających; niektóre z nich
otrzymały zaszczyt znaydowania się u stołu
N. Pani. Wieczorem miasto było oświecone.

Dnia 22 b. m. przybyli do miasta na-
szego W. Mistrzyni Dworu Hrabina Brani-
cka i W. Szambelan Hrabia Litta,

Z Paryża d. 31 Lipca.

Po wczorayszey radzie Ministrów przy-
szł Król Jenerała Maison, który potem miał
u Delfina posłuchanie.

Dziennik Kuryer Frapczuki wyraża: Gre-
cya pod opieką wysokich Mocarstw stano-
wić będzie niepodległy kraj. Znaydujący

się teraz w Korfu Posłowie oznaczają iey granice, które ciągnąć się będą do Salony, Phocis, Termopilow, wraz z wyspą Kubea.

Przeznaczony do Morei korpus, który podług zmienionego planu Ministra wojenno- go nie do Nauplii, ale do Koron wysiedzie, dla uderzenia zaraz na Ibrahima Baszę, składa się z 3ch brygad. Pierwsza zostaje pod rozkazami Jenerała Tib: Sebastiani, i obeymuie liniowe pułki 8my, 16 i 27my i trzy pułki jazdy. Druga brygada składa się z pułków 29go, 35 i 42go pod dowództwem Jenerała majora Higonet. Do trzeciej brygady pod dowództwem Jenerała majora Szneider, należą pułki 54ty i 58my. Pierwsze dwie brygady odpłyną razem, a trzecia cokolwiek później. Artylleryja składa się z 4 kompanij 5go i 8go pułku i 2 batterij, korpus inżynierów z 2 kompanij 2go pułku saperów. Mówią, iż jedna z tych brygad oddaną później bydz ma pod dowództwo zostającego w służbie Greckiej Fabvier. — Jenerałowie Sebastiani i Higonet odjechali dziś do wojska.

P. Metternich, syn Sekretarza Austriackiego poselstwa przy Dworze naszym, pojechał w Sobotę z pismem do Wiednia.

Pamiętników młodego Jezuitę wyszło tu teraz 4te wydanie.

Rozporządzeniem Królewskiem z dnia 29 b. m., które dziś ogłoszone zostało nakazaniem jest, aby w skutku nowej ustawy względem pism peryodycznych złożone były władzom w przeciągu dni 14stu oświadczenia i kaucyje, w przeciwnym zaś razie pismo po upłynieniu tego czasu przestanie wychodzić.

Rząd Sardyński przywrócił dnia 22 b. m. związek z naszą granicą (departamentem Warry).

Delfinowa posłała Prefektowi nyscia Rodanu 1000 Fr. dla ubogich rodzin, które w Marselii przez morową chorobę ucierpiały.

Dla 70 waiów w okolicy Langres, które przez grad dnia 17 Czerwca 4 do 5 mill. szkody poniosły, otworzona tu została skłádka.

Podług doniesień z Messeny pod dniem 5 Lipca susza czyni tam wielką szkodę: oliwki bez dojrzenia opadają i nadzieia obfitych żniw znika.

Z Marselii mamy wiadomość, że cena zboża od 8 dni znacznie się tam podniosła, a to w skutku doniesień o niepomyślnych żniwach w Bretanii i niedostatku, iaki w Toskanii czuć się daie. Dowóz zagranicznego zboża do portu Marselii dozwolony zapewne znowu będzie na wewnątrz potrzebę. — Z innych departamentów nie nadchodzą także pomyślne doniesienia o tegorocznych zbiorach. Wina atoli rokują wszędzie obfity urodzay.

Z Martyniki piszą, że dnia 18go Czerwca sprzedano tam tak wielki zapas cukru, że stojące w porcie 40 statków pewne są swego ładunku.

Z Palermo donoszą pod dniem 30 Czerwca, iż oliwa znacznie tam zdrożała, a cena żyta z powodu mizernych urodzajów także się podnosi.

Z Madrytu d. 21 Lipca.

Podczas bawienia Króla w Burges prosiło go Duchowieństwo o zmianę Ministrów. Lecz Monarcha miał wezwać Ministra skarbu Ballestoros, przeciw któremu naybardziej zakonnicy nastawali, do sprawowania dalej swojego urzędu i zapewnić go o szczególniejszej swej opiece.

Z Sewilli piszą pod dniem 16 b. m. że po przybyciu nadzwyczajnego gońca 2 bataliony wyruszyły stamtąd do Badajoz.

Rząd nasz postanowił nie trzymać dłużej w kraju uszłych z Portugalii konstytucyj

ionistów iak miesiąc, potem dać im paszporty do udania się gdzie im się podoba.

Jenerał Longa, Jenerał kapitan Walenoyi, deniśk rządowi, iż kupy Katalońskich buntowników pokazały się na granicy iego prowincyi przy Amposta, dodając, iż ieśliby się w liczbie znaczniejszey pokazały, rząd musi mu przysłać woyską dla ich odparcia.

Od granic Hiszpańskich d. 26 Lipca.

Listy z Katalonii donoszą o pokazywaniu się wielu band, a mianowicie jedney pod Kardona, a drugiey w okolicach Vich. Ta, na ktorey czele znajduje się brat znanego herszta Lep del Estanys, wzrasta codziennie; na czele innych znajdują się officerowie Iluminadosow.

Uważano w ostatnich dniach, iż stronictwo Apostolskie czyni w Baskich prowincjach większe poruszenia niż dawniey. Oby nas Niebdo zachowało, iżbyśmy nie дочекали większego powstania iak za Larraagarrety!

Rząd Hiszpański uprzedził życzenia Margr. Chaxesa i posłał mu paszporty do Portugalii. Dozwolił nadto iego towarzyszą oręża powrócić z nim do oyczyzny.

Z Lizbony d. 16 Lipca.

W więziach tutejszych znajduje się przeszko 8000 osób. Xiężna Cadaval ma szczególniey Don Miguela do uwięzień pobudzać. Wszystkie te gwałty ściągają odwrot rzeczy i wydobędą Portugalii z tey nędzy. Chociaż związek z Porto ciągle ieższe jest przerwany, wiemy wszakako, że woyska, które się poddały są rozbroione i w zamkach i koszarach umieszczone. Tamężne więzienia są równo zapełnione iak Lizbońskie. W Santarem naznaczono badanie dla dowiedzenia się o mniemaniu mieszkańców, poczem uwięziono 128 osób i wielu urzędników z urzędów złożono.

Od dwóch lub trzech dni rozszerzyła się tu wieść, że woyska Francuzkie przybędą do Portugalii dla przywrócenia powagi Don Pedro. Mówią także, iż Austryja zapyać się miała gabinetu Londyńskiego, iaką liczbę woyska poszle do Portugalii na poparcie praw Don Pedro, że Austryja sama nieodmówi pomocy, ieśliby potrzebną była.

Pomiędzy awięzionemi znajduje się także bogata bardzo Dama, która dzierżawiła monopolium tabaki w Porto i całem iey iest przestępstwem, pożyczyla pieniądze konstytucyonistom.

Z Porto d. 18 Lipca.

Dowódca Miguelistów, Jenerał Payoa, stara się utrzymać spokojność i uzyskać tu miłość. Jenerał kapitan, który był uszedł, powrócił tu, jest bardzo smutny i rzadko się pokazuje. Ma bydź do Lizbony powołany, ponieważ tuteyszą władzę cywilną iego tyrańskim środkiem przypisują wybuchnienie rewolucyi. Mieszkający tu Anglicy powrócili do swych domów, ale się w nich zamykają.

Trzy Angielskie okręty zatrzymane zostały z rozkazu rządu na rzece Douro pod pozorem, iż zabierać miały majątki przyjaciół Don Pedro (byłych dowódców woyska konstytucyynego) i zmuszono je do odwyładowania zabranych inż rzeczy. Słychać, iż mają bydź skonfiskowane.

Z Londynu d. 29 Lipsa.

Wczoray został Parlament przez komisyję do 21 Sierpnia r. b. odroczony. Komissarzami Królewskimi byli: Lord Kanclerz, Xże Wellington, Lord Ellenborough, Lord Melville i Shaftesbury. Pierwszy odczytał następująca mowa Królewska:

„Lordowie i Członki Izby niższej! J. K. M. rozkazał nam donieść Wam, że czynności teraźniejszych posiedzeń są ukończone i J. K. M. obejść się może bez Waszej obecności w Parlamencie. J. K. M. rozkazał nam oraz oświadczyć Wam swoje ukontentowanie za gorliwość i pracę, z jakimi przyłożyliście się do rozważenia wielu ważnych przedmiotów dla dobra publicznego. Środki, które przedsięwzięliście względem uregulowania przywozu zboża, w których przywołie zastąpienie krajowego rolnictwa połączone z potrzebnymi urządzeniami względem niedostątku, przyłożą się, jak J. K. M. z pewnością oczekuje, do nieoddzielnego dobra wszystkich klas ludu. — J. K. M. rozkazał nam donieść Wam, iż od swoich Sprzymierzeńców i wszystkich zagranicznych Mocarstw odbiera ciągle zapewnienia o przyjacielskich ich uczuciach względem kraju naszego. — Starania J. K. Mci, łącznie z swoimi Sprzymierzeńcami Królem Francuzkim i Cesarzem Rosyi, dla uspołoenia Grecyi, czynione są bezustannie. N. Cesarz Jmość Rosyi znalazł się w konieczności wydania Porcie Otomańskiej wojny, z powodów, wyłącznie jego tylko krajowi się styczących, ale żadney styczności z traktatem z dnia 6go Lipca niemających. J. K. M. ubolewa szczerze nad temi nieprzyjacielskimi krótkami i niezaniebda nżyć przyjacielskiego pośrednictwa do przywrócenia pokoju. Postanowienie należących Mocarstw do traktatu z dnia 6go Lipca, przywiedzenia jego celów do skutku, jest niezmiennie. N. Cesarz Jmość Rosyi zezwolił na wstrzymanie się od nieprzyjacielskich króków na morzu Środkiemnem przeciw Porcie, chociaż mu z prawa jako wojnującemu Mocarstwu przynależą, i cofnął instrukcyje, które Dowódcy swej siły morskiej na tem morzu był posłał. J. K. M. deklaruje więc dalej będzie, łącznie z Kró-

lem Francuzkim i Cesarzem Rosyi, starań do zupełnego uskutecznienia brzemienia traktatu Londyńskiego. — J. K. M. rozkazał nam donieść Wam, że gdy ostatnią razą do Was mówił, miał niepłonną nadzieję, że środki, które przedsięwzięte zostały do rządzenia Portugaliją, aż do czasu, w którym Cesarz Brazylji zrzecze się tronu Portugalskiego, zapewnią temu krajowi pokój i szczęście, którego dobro zawsze J. K. M. obchodziło. Słuszne oczekiwania J. K. Mci nie wzięły skutku, i w Portugalii, mimo rad i kilkakrotnych przełożeń J. K. Mci, zaszyły kroki, w skutku których J. K. M. i wszystkie z J. K. Mci, w przyjaźni zostające Europejskie Mocarstwa zmuszone zostały odwołać z Lizbony swych reprezentantów. J. K. M. polega na mądrości wysokiego Monarchy, Naczelnika Domu Bragancy, że obierze najszybszą drogę do utrzymania interesów i honoru wysokiej tej Rodziny, jako też do zapewnienia pokoju i szczęścia w rządzonych przez niego krajach.

Członki Izby niższej! J. K. M. rozkazał nam podziękować Wam za uchwalone fundusze na tegoroczną służbę krajową, których rozkaże z największą, ile tylko można oszczędnością użyć.

Lordowie i Członki Izby niższej! J. K. M. rozkazał nam powinszować Wam ulepszonego w ogóle stanu kraju. J. K. M. przestrzega z największem ukontentowaniem powiększające się źródła dochodów krajowych, co niezawodnie okazuje, iż polepszyło się także położenie poddanych J. K. Mci, który stara się nieustannie utrzymać przyjacielskie stosunki z Mocarstwami i rozszerzenie ich handlu.,,

Wczoraj eskaadra Rosyjska z 7 wojennych okrętów złożona przepłynęła około Deal na morzu Środkiemne.

Rozpuszczona wieść, iakoby dla zachodzących w Irlandyi rozruchów kilkanaście

pułków tam pbyść miało, nie zprawdziła się; posłano tam tylko woyska dla złuzowania dawniejszych.

Liniiowe okręty Xżę Rejent o 120 działach i Brytania, wraz z kilku pomniejszych, wypłynęły na krążenie.

Biskup Londyński, Doktor Howley, mianowany został Arcybiskupem Kanterburskim, a na jego miejsce Biskup Chesterski, Doktor Blomfield.

Towarzystwo do ulepszenia stanu Irlandyi, posłało niedawno deputacyją do Vicekróla Irlandyi, Margr. Anglesea, w gronie której znajdował się także P. Daniel O'Connell. Złożyła ona mu adres podziękowania, w którym wyrażono, iż rok teraźniejszy odznaczył się ożywieniem handlu i rękodziel, zwłaszcza miasta Dublina, co powiększey części osobistem staraniem Vicekróla przypisać należy. Ten w nader uprzejmey odpowiedzi zalecał nadewszystko utrzymanie spokojności i uśmierzanie namiętności.

Izba handlowa Manszesterska przesała P. Huskisson adres podziękowania z powodu jego zasług względem oyczyzny przez zaprowadzenie dobroczynnego systematu handlowego. P. Huskisson oświadczył w swej odpowiedzi, iż jako członek Parlamentu przykładć się zawsze będzie do wrzostu przemysłu i handlu. Potem odjechał do Dieppy.

Barona Wilhelma Humboldt, który niedawno z Londynu odjechał, kazał Król do Windsor zaprosić, gdzie ostatnie dni bawienia swojego w Anglii przepędził. Gdy plan podróży P. Humboldt nie dozwalał mu dłużej w Anglii bawić, przeto Król chciał mieć przynajmniej jego wizerunek i zalecił Malarzowi nadwornemu Lawrence, aby go dla niego odmalował. Przed odjazdem udzielił Król temu Ministrowi wielki krzyż orderu Gwelfow (Hanowerskiego.)

Pomiędzy wniesieniami do protokołu dziennego porządku na przyszłe posiedzenia Izby niższej, znajduje się wniesienie P. Otway Cave, aby wszystkie dzieci zrodzone z niewolników od 1go Stycznia 1830 były wolnemi.

Wielu Biskupów Irlandzkich Katolickich tak dalece mieli byż z postępowania niższych Xięży niekontentem, iż im zagrozili oddaleniem od obowiązków, ieśli nie zaniechają intryg.

Z Rio-Janeire donoszą pod dniem 24 Maia, że Brazylijski liniowy okręt Don Pedro (Primeiro przybył tam z Pernambuco, iż 100 ludzi wsiadło na fregatę Izabellę, którzy, iak słyhać, stanowić mają przybozną gwardyją przyszłej Cesarzowej.

Wyspy Jońskie posiadają teraz 175,798 mieszkańców z 89 szkołami wzajemnego uczenia, do których uczęszcza 1733 dzieci.

Dziecię, w którego oczach czytać się dała słowa „Napoleon Empereur, „ (Napoleon Cesarz) przybyło tu; rodzice jego przywieźli z sobą listy do J. K. Wysokości Xcia Sussexu i znakomitszych tutejszych lekarzów.

Od granic Tureckich d. 25 Lipca.

Podług doniesień z Bukarestu powietrze morowe podczas wielkich upałów w ostatnich 14 dniach znacznie się tam zwiększyło, i Xiążę Stourcza z swoją kancelaryją zniewolony został wynieść się z miasta na wieś. Mówią nawet, iż woyska Rossyyskie opuściły Xięztwa. Ces. Rossyyski tajny Radca Bulgarin przybył do Bukarestu, dla udania się jako Pełnomocnik Rossyyski do Grecyi przy Prezydencie Hr. Capodistrias.

Gazeta powszechna Grecyi z dnia 11go Czerwca (n. k.) umieściła artykuł następujący:

„Czterech Arcybiskupów: z Nicei, Chalcedonu, Laryssy i Janiny, wraz z W. Pre-

tosynkellosem (*) Patriarchy przybyli w dniu 2 b. m. do Poros. — Dnia następującego byli u Prezydenta w obecności officerów okrętów wojennych, które Mocarstwa sprzymierzone mają tamże na stanowisku. — Na zgromadzeniu tem podali Arcybiskupi Prezydentowi list Patriarchy, pisany w Lutym, umieszczony już we wszystkich Europejskich i niektórych Greckich Gazetach. A ponieważ ci Arcybiskupi mieli jedynie zlecenie oddać ten list, tedy łatwo wnieść można, że zgromadzenie to do niczego nie mogło doprowadzić. Lecz, że ci Metropolici życzyli sobie mieć świadectwo o swojej dokładności, z którą wykonali poselstwo, przeto odebrali od rządu Greckiego odpowiedź i z takową powrócili. „

Prezydent Grecyi dał więc rzeczonym Arcybiskupom następującą odpowiedź:

Rzecz Pospolita Grecka. Prezydent Grecyi. Do najsświętszego; (**) ekumenicznego Patriarchy i świętego Synodu, który go otacza. — Waszey Najsświętszości i świętego Synodu list, z miesiąca Lutego, do Znamienitych, Kleryków, Prymatów, i reszty chrześcijańskich mieszkańców Morei i morza Egejskiego umieszczony już był w Gazetach całej Europy i nawet samej Grecyi, gdy na koniec święci Arcybiskupi i Metropolici Ni-

ceyski, Chalcedoński, Laryski, i Janiny z W. Protosynkelesem przybyli na wyspę Poros, gdzieśmy się także znajdowali.

Dnia drugiego po ich przybyciu, zaprosiliśmy ich do siebie. Zeszliśmy się dnia 3 Czerwca, w obecności officerów sztabowych Mocarstw morskich, którzy w skutek rozkazów Dworów sprzymierzonych zostają na tych brzegach.

Chociaż słabe były nasze nadzieje, iakieżmy sobie robili, jednakowoż nie możemy W. Najsświętszości tańc tey niewypowiedzianej boleści którąśmy uczuli, dowiedziawszy się że poselstwo tych Hierarchów tylko ten jedyny miało cel, aby nam listy z Lutego wręczyli i na nas najmocniej nalegali, byśmy onym przynajmniej zrobili nadzieję, że naród Grecki napomnienia W. Najsświętszości przyjmie.

My sami odebrawszy z ich rąk ten list, z wszelką otwartością wynurzamy powody, dla których ten krok ani skutków mieć, ani też ogółem życzeniom W. Najswiętszości odpowiedne owoce wydać może.

Gdy Arcybiskupi upoważnieni przez W. Najswiętszość tym listem oznaymili nam, iż życzą sobie mieć od nas odpowiedź, przeto niewahamy się dać ninieyszem takową. Zwiera ona dokładnie nasze uwagi uczynione onym ustnie podczas naszego widzenia się z niemi w dniu 3 Czerwca.

Czuujemy najmocniej, obowiązek, który położenie wielkiego Kościoła, (***) iako też W. Najswiętszości na nas wkłada, i ztąd nie znajdujemy za rzecz stosowną, ani treści listu powtarzać, ani punktów poiednania dokładnie rozierać, których wypełnienie W.

(*) Podług Sidoniusza Apollinaris, Concellita, towarzysz mnicha w celi. Od czasu, iak Biskupi Kościoła Greckiego byli z mnichów wybierani, także dawni ich towarzysze w celach dostępowali godności, t. i., Mnich mianowany Biskupem wyniósł z sobą także swojego towarzysza; tak, iż W. pierwszy towarzysz celi, równa się Sufraganowi Kościoła Wschodniego.

(**) Już każdemu prostemu mnichowi mówi święty Oycze, ztąd naturalnie, że Patriarcha Najswiętszy, a zatem Wasza Najswiętszość zowie się.

(***) W. Kościół jest, Katedra Patriarchy, i sam Kościół Konstantynopolitański, tak iakby Prezydent Katolicki w podobnym razie mógł o Rzymie mówić,

Najsświętszość uważasz jako przepowiadającą przyszłości nakorzyć Greków, będący w stosunku z ich wieloletniem cierpieniem — przyszłości, która przedewszystkiem spokojność i bezpieczeństwo zaręcza.

Przestajemy na zwróceniu uwagi W. Najsświętszości i świętego Synodu na to, że taką rekoymig winna jest Grecya już sprawiedliwości i chrześcijańskiej życzliwości Króla Jmci Angielskiego, Króla Jmci Francuzkiego, i Cesarza Jmci Rossyjskiego. Prosimy W. Najswiętszość w pokornej skrusze uważać cuda, przez które Wszech miłosierny lud ten zawsze i w tych ostatnich latach ocalał.

Otoczony i walczony z iedney strony strasznemi wojskami, z drugiej strony uwodzony wszystkiemi kuglarstwami, któremi nie życzliwość, wiarołomstwo, słabość ludzką uwodzą, za radą niedoświadczenia idą, często aż na brzegi przepaści był prowadzony, przecież jeszcze ten lud istnieje, a istnieje, ponieważ Bóg zesłał łaskę znalezienia w wierze chrześcijańskiej siłę do walki wytrwałości, wpośród niebezpieczeństw, i postanowienia, raczy zagać, iak ugiąć się, pod jarzmo, które jego oycowie dźwigali, lecz nigdy nie przygięli. Los zatem Grecyi jest dziełem woli Bożej. Ludzie muszą czynić wolę Bożą. Grecy są o tem dokładnie przekonani, i dzisiaj bardziej aniżeli kiedy, zbliża się koniec tylu ich cierpień i spełnienia ich życzeń i nadziei.

Jednogodne i powszechne jest to przekonanie i ani znamienici, ani Klery, ani Prymacy ani lud, do których W. Najswiętszość się udał nie innego są przekonania, ani takowe mieć nie mogą, bez stania się godnymi wzgardy i przestania być ludźmi i chrześcianami.

Obficie krew się lała, obficie zaginał mąż i żona w ośmiu latach wojny i cierpień, pod

czas których kraj ten tak zniszczony został iż zupełnie niepodobna, izby powrócił do stanu, w jakim pierwey zostawał.

Co innego byłoby, gdyby męczeństwo Patriarchy Grzegorza, wielu Przełożonych Świętego Synodu, i innych znamienitych narodu nie było okazało Grecyi, co sobie sama była winna, aby uszła zaguby, która iej nie przestawała zagrażać od Kwietnia 1821 do 6 Lipca roku zeszłego.

Rozpacz ją uzbroidła, i tak też bronila się. Nieprzyjaciele zaprzysięgli iej zgon, lecz wszystkie ich machinacye posłużyły tylko do iej ocalenia.

Pióro, które wyrok śmierci miało podpisać, (ponieważ nie chciała odstąpić od praw, które iej położenie nakazywało, i publicznie przed Bogiem i ludźmi obowiązała się żyć wolnie, pod opieką swoich praw) było umeczane, i patrzcie! traktat Londyński potwierdza jeszcze bardziej nietykalność iej z obowiązan.

Nie możemy tego przedmiotu dalej objaśniać, rzetelność sprawy jest całemu światu widoczna, i wszelkie dalsze objaśnienie zbyteczne.

W imieniu i ze strony narodu, który nam sprawy swoje powierzył, musimy W. Najswiętszość upraszać, abyś nam pobłogosławił, i chciał się przekonać, iż niezmienne stałe przywiązani jesteśmy do zasad naszej S. Religii. Zbawieni jesteśmy ilekroć Dobroliwemu podoba się abyś W. Najswiętszość rozdać mógł nam dary, które winni jesteśmy iako głowa Kościoła S. wszystkim swoim dzieciom.

List ten oddajemy w ręce świętych Arcybiskupów, Metropolitów Nicei, Chalcedonu, Earyssy i Janany, i W. Proskelosowi i kończymy, powtarzając jeszcze, iż nam mocno boleśnie, że nie możemy usiłowanom szanownych Hierarchów ku dopełnieniu rozkazów W. Najswiętszości, ze skutkiem odpowiedzieć. — W Pomo dnia 8 Czerwca 1828 r.

Prezydent: J. A. Capodistrias.
Sekretarz Stanu: Sp. Trikupis.

DODATEK

DO N^{ro} 66.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 17 SIERPNIA 1828 ROKU W NIEDZIELE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° z.	Therm: czyli stop: zim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Sierp: god: 7	cali lin: 27 5, 417	stopnie +14. 0	stop: 91	Połud: Za. słaby	Pochmurno	
12	" 5, 538	+16. 2	74	" średni	" "	
12. 3	" 6, 005	+18. 3	89	" słaby	" "	Deszcz.
9	" 5, 915	+11. 4	90	Zachodni średni	Pogoda	
7	27 6, 217	+12. 1	84	Zachodni słaby	Pogoda z chmur:	
13. 12	" 6, 174	+16. 6	66	" mocny	" "	
3	" 6, 024	+18. 5	60	" średni	" "	
9	" 5, 785	+13. 8	80	żaden	Pochmurno	
7	27 4, 557	+14. 7	77	Wschodni słaby	Pogoda z chmur:	
14. 12	" 3, 938	+20. 0	67	Połn: Ws. słaby	" "	
3	" 3, 323	+21. 5	65	Wschodni średni	" "	
9	" 2, 526	+15. 0	83	" słaby	" "	
7	27 0, 668	+15. 8	82	Wschodni słaby	Pogoda z chmur:	
15. 12	26 11, 665	+23. 3	64	Połn: Za. mocny	Chmury	
3	27 0, 309	+22. 5	62	" wicher	" "	
2	" 1, 399	+14. 9	82	" słaby	" "	

J. Stęczkowski, Z. A. O.

Z Wiednia d. 6 Sierpnia.

Najjaśniejsi Cesarstwo Ichmość powró-
cili dnia 4go b. m. z Badenu do tutejszego
zamku, a dnia 5go o godzinie 6 zrana wyie-
chali do dóbr swoich w Austrii, a najpier-
wey do Weinzierl.

Dostrzegacz Austriacki umieścić nastę-
pujący artykuł:

O zaszytych w Bosnii zdarzeniach w o-
statniey połowie Czerwca, o których biegaly
tylko niepewne i poczęści zmyślone wieści,
jak np. o zamordowaniu Wielkorządcy Adu-

Fahman-Baszy, zawiera poniższy list od granicy Bosnii pod dnem 12 Lipca następujące doniesienia:

“Wielkorządca Bosnii Abdurahman-Basza otrzymał dnia 19go Czerwca przez Kapidzi-Baschi firman z Stambułu, w którym mu, przy udzieleniu wydan go przez Portę Manifestu, nakazano z 40,000 Bośniaków, pomiędzy którymi nowo urządzone woyska miały być przed odejściem w nadesłane z Stambułu mundury ubrane, wyruszyć częścią nad Dzwinię, dla uważania Serwlianów, częścią też przez Serwiią do Widdynu. Abdurahman-Basza oznaymił, iż firman ten nazajutrz dnia 20go Czerwca w wielkim Meczecie w Serajowio odczytany zostanie, gdzie Bimbaschi (pułkownicy) nowego woyska, iako też Kapitan i Bejowie Seimow i Spahow, z deputacjami od swoich ort znajdować się mają; ale Kapitan i Bejowie oświadczyli życzenie Abdurahman-Baszy, aby firman odczytany był przez jednego z Molłow w obozie pod Serajowio, iżby wszystkie znajdujące się w obozie woyska słyszeć mogły słowa Sułtana; prosili go także, aby osobiście znajdował się na tej uroczystości, co im przyrzekł. Abdurahman-Basza, mając, iak się zdaie podeyrzenie, pozostał w Serajowio i posłał w miejsce swoje Bimbaschę z Mollem do obozu, który o półgodziny drogi znajdował się od miasta. Wystrzały z dział zapowiedziały wyjazd z twierdzy Bimbaschi, który z wszelką okazałością, otoczony gwardyją Abdurahman-Baszy, z Mollem przybył do obozu, i z tego powodu miany był za samego Wielkorządcę, którego większa część woyska osobiście nieznała. Gdy firman odczytany został, wyrwały obozujące woyska przekleństwa przeciw Sułtanowi i Abdurahman-Baszy, którego zdraycą nazwały. W tejże chwili nastąpiło kilka wystrzałów karabinowych do Bimbaschi

i Molla, którzy zaraz od kul polegli; w tymże czasie posłane do obozu mundury dla nowych żołnierzy zostały przez buntowników na szuki poszarpane i spalone. Gwardyie Baszy strzelały do buntowników, ale musiały z utratą 60 ludzi w zabitych uść przed przemagającą siłą. Potem cały oboz wyruszył przeciw Serajowio, dla przymuszenia gwardyi Abdurahman-Baszy, którego sądzono być zabitym, do oddania zamków buntownikom. Abdurahman-Basza, uwiadomiony o zdarzeniach w obozie, rozkazał hrabę zamku Tusliham zamknąć, poczem obie strony przez cały dzień z dział i ręczney broni do siebie strzelały, i z obu stron kilka set ludzi na placu poległo. W pięć dni potem zdarzeniu rozpoczęte zostały układy między Abdurahman-Baszą i buntownikami, w skutku których Wielkorządcy i jego gwardyi dozwolono wolno odciągnąć pod warunkiem, aby na przyszłość na wzór swoich poprzedników w Trawniku swoje mieszkanie założył, i Bosnią wedle dawnego zwyczaju rządził, na który warunek Abdurahman-Basza zezwolił, i dnia 24go Czerwca z swoją gwardyją i haremem do Tawnika wyruszył. Kiaja Baszy Walessego udał się na 4 dni przed wybuchnieniem buntu z 4 do 5000 ludzi z Serajowio do Zwornika, gdzie złączył się z Mahmud-Baszą, który takż miał liczbę woyska, i przeznaczony był do dowodzenia przednią strażą. Po dowiedzeniu się o zdarzeniach w Serajowio zwrócił się Kiaja z woyskiem swoim do Tawnika, ale Mahmud-Basza pozostał w swoim stanowisku na Dzwinią między Wiszgradem i Zwornikiem. — Woyska, które w przeszłej jesieni posłane zostały z Bosnii do twierdz Serwiskich Belgradu, Szabaczu, Uszycy i Sokala, gdy dowiedziały się o zdarzeniach pod Serajowio, opuściły te twierdze, w celu wrócenia do domów. Ale gdy przybyły nad

Dzwinę (która oddziela Serwiią od Bosnii) zaprzeczył im Mahmud-Basza przeprawy i nakazał powrócić do twierdz. Nie zraziło ich to, i część ich znalazła w nosy sposobność przeprowadzenia się za rzekę i podeyscia oboziska Mahmud Baszy, w którym zdobyła kilka dział, poczem nazajutrz obie strony z dział i ręczney broni do siebie strzelały i znowu kilka set ludzi zabitych zostało; iednak udało się Mahmud-Baszy przepędzić nieposłusznych za Dzwinę, gdzie przy odeysciu ostatniego doniesienia jeszcze stali.,

Podług nows ych doniesień od granicy Bosnii pod dniem 21 Lipca przybył Abdurahman-Basza z około 1000 ludzi i 12 działami do Tusla (między Trawnikiem i Zwornikiem bliżey ostatniego miasta leżącego miejsca.)— W Serwii panowała podług tychże doniesień zupełna spokojność.

Z Londynu d. 1 Sierpnia.

Wczoray były u J. K. Mei pokoie, potem odbyła się tajna rada. Xę Maxymilian Bawarski stawiony przed J. K. Meią był przez Hr. Aberdeen, a Poseł Szwedzki złożył list wierzytelny. Nowy Prymas Anglii i nowy Biskup Londyński przypuszczonemi zostali do ucałowania ręki Królewskiej, i oprócz tego ostatni wykonał przysięgę iako tajny Radca.

Mówią, iż od Margr. Anglesea nadeszły z Irlandyi do Ministrów ważne pisma, podług których nie chce zostawać dłużej na swem urzędzie (Vicekróla) ieżeli podczas feryiów parlamentowych nie będą przedsięwzięte środki na rzecz Katolików. Gazeta Kurjer udziela Margr. Anglesea największe pochwały za odpowiednią mowę na podany mu adres od towarzystwa do ulepszenia stanu Irlandyi.

Gazeta *Globe* zawiera co następuje: Dziś rano odebraliśmy doniesienia z Madeiry do d.

3go b. m. ze wszystkimi szczegółami co tam ważnego zaszło. Dnia 22 z. m. Gubernator Valdez wydał dwie odezwy i manifest, i zaraz przedsięwziął dzielne środki do obrony wyspy i osadził ludzmi batterye. Dnia 25 zawięta do zatoki Portugalska fregata z nowym Gubernatorem, pozdrowiła wyspę, ale została wystrzałami z batteryy przyjętą i odwróciła się. Wysłała potem pod banderą pokojową łódz z posłańcem na ląd, dla zapytania się w jakim stanie znajduje się wyspa. Gubernator oświadczył posłańcowi, iż utrzymać chce wyspę dla Don Pedro, poczem odpłynęła fregata do wysp Azorskich, gdyż dla kaźdey z wysp wiezie nowego Gubernatora. Wyspa Madeira pozostała przez kilka dni spokojną; ale gdy Biskup oświadczył się przeciw konstytucyi, zaczęli także Xięża na kazaniach przeciw konstytucyi mówić i nazwali ją dziełem kacerskim. Przez mniemany cud zaczęto lud na stronę Don Miguela przeciągać, aż nakoniec mieszkańcy północney części wyspy powstali za nim w liczbie 600. Gubernator wziął się z największą tęgością do obrony; zebrał regularne woysko, które naywięcey 200 ludzi wynosiło, ale przyłączyła się do niego znaczna liczba milicyi, i uderzył na powstańców, którzy po słabym oporze ucieczką się ratowali. Utracili 9 ludzi w zabitych, 13 w ranionych, a 11 w poymanych. Dnia 2go b. m; zostało powstanie zupełnie przytłumione. Valdez wezwał Anglików do uzbroienia się dla obrony wyspy; ale Konsul nasz postanowił zachować nayściślejszą neutralność. Jenerał brygady Pelhoris przywiózł te doniesienia Posłowi Don Pedra w Anglii.

Xę i Xiężna Klarencyi znajduią się teraz w Plimut, gdzie dnia 28 z. m. okręt liniowy na 120 dział, nazwany po imieniu tej Xiężny Royal Adelaide, zwarsztatu spu-

szczony został, a drugi Hindostan na 74 dział jest budowany.

Na wczorajszej gabinetowej radzie postanowiono, iż zamknięcie Madeiry nie będzie uznane, ponieważ Don Miguel ogłosił się Królem. Zamknięcie Porto dla tego tylko było szanowane, że nakazał go jako Rejent. — Madeira uważaną zresztą być może jako osada Angielska, gdyż znajduje się tam 4 do 500 Anglików i prawie cały handel znajduje się w ich ręku. Przez przecięcie jej związków zresztą świata najwięcejby kupcy Angielscy ucierpieli. Gubernatorem tej wyspy jest Pułkownik Valdez, który w jesieni roku 1826 odznaczył się w Braganca swą wiernością, i nie pozostaje mu iak tylko przez waleczną obronę uratować swe życie. Gazeta Kurjer dodaie, że zamknięcie Madeiry z naszej strony nie będzie szanowane, gdyż Anglii nie zna żadnego Króla Don Miguela i na jego akta najmniejszego względu mieć nie będzie.

Gazeta Kurjer zapewnia daley, iż Fran-

cyja wysła z wiedzą naszego rządu wyprawę do Morei. Skoro zaś Ibrahim Basza z Morei wypędzony zostanie, nastąpi zapewne między sprzymierzonymi Mocarstwami, których Poślowie znajdują się teraz w Korfu i Reprezentantem Grecyi, oznaczenie granic kraju Greckiego i wysp Archipelagu, które do niego należeć mają.

Taż gazeta zbiiia wieść o pisanym liście przez Reis-Effendego do Xcia Wellingtona. Porta zna aż nadto dobrze dyplomatyczne formy, ażeby miała od nich odstąpić. Sułtan pisałby do Króla Angielskiego, a Reis-Effendy do Mini stra spraw zagranicznych.

Parowy statek Merkury, który tu z zarządzenia Lorda Cochrane dla Greków zbudowany został, odpłynął w tych dniach z P. Blaquier (znanym przyjaciółem Greków) do Marselii i Grecyi.

Znajdująca się w Plimut z 5 wojennych okrętów i 2 parowych łodzi złożona eskadra, krążyć będzie 5 do 6ściu tygodni w okolicy Scyli.

D O N I E S I E N I A.

Prezes Sądu Appellacyjnego &c.

Sędziownie do przepisu Art: 118 Kodexu Cyw: podaje niniejszem do powszechney wiadomości, iż Trybunał Iwszej Instancyi, na domaganie się Sukcesorów po ś. p. Andrzeju Stanowskim, mianowicie: P. Reginy Stanowskiej wdowy, P. Agnieszki z Stanowskich Gilgowej, P. Joanny z Stanowskich Polcerowej i P. Wiktoryi z Stanowskich Winklerowej, w assistencyi małżonków swych czyniących, wydał w dniu Iwszym Sierpnia r. b. Wyrok stanowczy, mocą którego nieobecność Leona Stanowskiego współsukcessora, przeszło od lat czterech w miejscu ostatniego zamieszkania w Mieście Krakowie nie znajdujacego się, i żadney o pobyciu swym wiadomości nie dajacego, uznana i orzeczoną została.

W Krakowie dnia 7 Sierpnia 1828 r.

Nikorowicz.

Raubach, Sekr: S. A.

Komornik Sądowy uwiadomia Publiczność, iż dnia 19 b. m. i r. o godzinie 9tej ranej w Domu pod L. 277/8 w Krakowie przy Ulicy Gołębiej, odbędzie się przez Licytacyą wydzierżawienie na lat trzy Dochodu Domów pod L. 276, 7 i 8 przy Ulicy Gołębiej sytuowanych; zaopatrzeni w Vadium 100 zł. Pol: mający chęć licytowania zechcą się stawic.

W Krakowie dnia 9 Sierpnia 1828 r.

J. Stodkowski, Kom: Sąd.

W dniu 25 Sierpnia r. b. o godzinie 10tej rano we wsi Prądniku Białym pod L. 9 w Gminie Modlnica, odbędzie się Licytacya publiczna w drodze exekucyi Administracyiney, dzierżawy na lat 2 Młyna Bularnia zwanego o trzech kamieniach z Stępmi oraz dwóch Tartaków. Pierwsze wywołanie zacznie się od Summy zł. Pol: 1200; chęć zatem licytować mających, zaopatrzonych w Vadium zł. Pol: 120 podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza. — W Krakowie dnia 16 Sierpnia 1828 r.

Joz: Jan Burkowski, Sekw: Rząd.